

اجرای مقررات جدید پسماند در هند از آوریل ۲۰۲۶

برای تولیدکنندگان عمده پسماند و واحدهای صنعتی تبدیل می‌کند.

نتیجه این رویکرد، ایجاد مسیرهای شفاف و قابل ممیزی برای تفکیک، پردازش و کاهش دفن پسماند در محل‌های دفن است؛ موضوعی که برندهای بین‌المللی به‌طور فزاینده‌ای از کشورهای تأمین‌کننده انتظار دارند.

الزامات جدید برای واحدهای پوشاک و نساجی
طبق این مقررات، کارخانه‌های پوشاک، شهرک‌های نساجی و مجموعه‌های بزرگ موظف‌اند تفکیک پسماند را در مبدأ و در چهار دسته انجام دهند:

* پسماند تر

* پسماند خشک

* پسماند بهداشتی

* پسماندهای نیازمند مراقبت ویژه

همچنین تحویل اجباری پسماندهای تفکیک‌شده به جمع‌آوردگان مجاز و رعایت دستورالعمل‌های نهادهای محلی الزامی شده است.

در این ابلاغیه، تعریف «تولیدکنندگان عمده پسماند» نیز با آستانه‌های مشخصی ارائه شده که می‌تواند شامل واحدهای صنعتی و مناطق صنعتی شود؛ از جمله ساختمان‌هایی با زیربنای بیش از ۲۰

تصمیم‌گیری‌های مربوط به تأمین کالا تبدیل شده، به‌ویژه در اتحادیه اروپا و در پی توافق‌نامه‌های تجارت آزاد اخیر و در حال اجرا.

بر اساس ابلاغیه رسمی، مقررات جدید مدیریت پسماند جامد هند که در تاریخ ۲۷ ژانویه ۲۰۲۶ (۷ بهمن ۱۴۰۴) اعلام شده‌اند، از اول آوریل ۲۰۲۶ (۱۲ فروردین ۱۴۰۵) لازم‌الاجرا خواهند بود.

این چارچوب جدید، مدیریت پسماند را از یک مسئله صرفاً شهری و «انتهای خط تولید» به یک مسئولیت مشترک مبتنی بر رعایت الزامات قانونی

هند با اجرای مقررات سخت‌گیرانه‌تر در مدیریت پسماندهای جامد، گام مهمی در جهت تقویت اعتبار خود در حوزه پایداری برداشته و جایگاهش را به‌عنوان تأمین‌کننده‌ای پاک‌تر و مسئولیت‌پذیرتر در بازارهای جهانی نساجی و پوشاک تثبیت کرده است.

این اقدام، اگرچه ممکن است در کوتاه‌مدت موجب برخی اختلالات عملیاتی شود، اما در مقطعی حساس انجام می‌گیرد؛ زمانی که پایداری به یکی از محورهای اصلی مذاکرات تجاری و

جایگاه هند در بازار آمریکا

در بازار پوشاک ایالات متحده، نظارت بر پایداری معمولاً از طریق استانداردهای تحمیلی خریداران، مقررات ایالتی و اولویتهای اجرایی اعمال می‌شود، نه یک چارچوب سیاستی یکپارچه. برای صادرکنندگان هندی، رعایت الزامات دقت لازم در زنجیره تأمین-به‌ویژه در زمینه کار اجباری، مدیریت مواد شیمیایی و افشای اطلاعات اقلیمی-همچنان حیاتی است.

در این چارچوب، مقررات سخت‌گیرانه جدید مدیریت پسماند در هند جایگزین الزامات انطباق آمریکا نمی‌شود، اما به‌عنوان یک امتیاز پشتیبان عمل می‌کند و به کارخانه‌ها امکان می‌دهد شواهد مستند از تفکیک پسماند، تحویل به مراکز مجاز و کاهش وابستگی به دفن زباله ارائه دهند؛ عواملی که به‌طور فزاینده‌ای در رتبه‌بندی تأمین‌کنندگان و ارزیابی تأمین‌کنندگان منتخب برندها لحاظ می‌شود.

جمع‌بندی

در مجموع، انتظار می‌رود اثرات کوتاه‌مدت این مقررات بر صنعت ترکیبی باشد.

رعایت الزامات جدید هزینه‌ها را افزایش داده و نیازمند انضباط عملیاتی بالاتر از طریق ارتقای زیرساخت‌ها، آموزش نیروی کار، عقد قرارداد با جمع‌آوردندگان مجاز و ایجاد سازوکارهای گزارش‌دهی خواهد بود؛ به‌ویژه برای تولیدکنندگان عمده پسماند. با این حال، از منظر راهبردی، این قوانین روایت هند را به‌عنوان یک مقصد تأمین پاک‌تر و مسئولانه‌تر تقویت کرده و شواهد ملموس و قابل ممیزی در اختیار برندهای جهانی قرار می‌دهد تا تصمیمات تأمین خود را در چارچوب پایداری و در فضای تجاری پس از توافقاتی تجارت آزاد اتخاذ کنند.

مرجع:

Fibre2Fashion

تهیه و تنظیم: سیدضیاءالدین امامی‌رئوف

این سهم از حداقل ۶ درصد در آغاز اجرا شروع شده و به‌تدریج افزایش می‌یابد.

برای خوشه‌های نساجی که به دیگ‌های بخار سوخت جامد متکی هستند، این رویکرد می‌تواند پیوندهای قابل اندازه‌گیری بین پسماند و انرژی ایجاد کرده، عملکرد دفن زباله را بهبود دهد و در عین حال، تعهدات جدیدی در زمینه انطباق، ثبت‌نام و گزارش‌دهی به همراه داشته باشد.

هم‌راستایی با الزامات بازار اروپا

اجرای این مقررات در زمانی صورت می‌گیرد که تأمین از اتحادیه اروپا به‌طور فزاینده‌ای تحت تأثیر معیارهای پایداری، الزامات ردیابی‌پذیری و مسئولیت‌پذیری زنجیره تأمین قرار گرفته است؛ الزاماتی که در توافقاتی تجاری و چارچوب‌های نظارتی اروپا گنجانده شده‌اند.

اگرچه این قوانین به‌طور خاص مختص صنعت نساجی نیستند، اما تأکید هند بر تفکیک پسماند، کاهش دفن و ایجاد مسیرهای قابل ممیزی، توان صادرکنندگان را برای نمایش مدیریت زیست‌محیطی در سطح کارخانه و خوشه صنعتی افزایش می‌دهد.

این مقررات همچنین با اصول اقتصاد چرخشی هم‌راستا بوده و نهادهای محلی را به ترویج کاهش مصرف، استفاده مجدد و بازیافت از طریق مراکز مشخص تحویل و جمع‌آوری تشویق می‌کند.

هزار متر مربع یا تولید روزانه ۱۰۰ کیلوگرم پسماند جامد.

برای واحدهای بزرگ پوشاک که دارای سلف غذاخوری، خوابگاه و تراکم بالای نیروی کار هستند، الزامات مربوط به پسماندهای بهداشتی اهمیت ویژه‌ای دارد. اقلام مصرف‌شده باید به‌صورت ایمن بسته‌بندی شوند (از جمله در کیسه‌هایی که توسط تولیدکنندگان یا صاحبان برند تأمین می‌شود) و در مخازن اختصاصی پسماند بهداشتی دفع گردند. این موضوع، مدیریت پسماند در سطح کارخانه را مستقیماً به مسئولیت‌پذیری برند و مدیریت چرخه عمر محصول پیوند می‌دهد.

تمرکز بر کاهش دفن و بازیافت انرژی

یکی دیگر از محورهای کلیدی این مقررات، کاهش دفن پسماند و توسعه بازیافت انرژی است. پسماندهای غیرقابل بازیافت با ارزش حرارتی ۱۵۰۰ کیلوکالری به ازای هر کیلوگرم یا بیشتر نباید به محل دفن منتقل شوند و در عوض برای تولید انرژی، سوخت مشتق‌شده از پسماند RDF یا به‌عنوان خوراک RDF مورد استفاده قرار گیرند. واحدهای صنعتی مصرف‌کننده سوخت‌های جامد که در فاصله مشخصی از تأسیسات RDF قرار دارند، موظف شده‌اند بخشی از مصرف سوخت خود را با پسماندهای قابل احتراق تفکیک‌شده یا RDF جایگزین کنند.